

Στον καιρό που ζούμε το πιο εύκολο πράγμα είναι να βγάλεις λεφτά. Και το πιο δύσκολο να ζήσεις με αυτά που βγάζεις.-
Χάρυ Κλυν

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμος και.. **μη**

Η ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ
ΟΜΟΝΟΙΑ ΚΑΙ ΣΥΜΠΝΟΙΑ

Η μάχη δόθηκε, αλλά ο πόλεμος συνεχίζεται

Η μάχη δόθηκε στην Ειδική Γενική Συνέλευση της Κοινότητας και την κέρδισε η δημοκρατία, αλλά ο πόλεμος συνεχίζεται μέσα στον ιστορικό φορέα μας αναμεσα σε πρόσωπα και παρατάξεις, ένας πόλεμος που δεν θ' αναδείξει νικητές, αλλά μόνο έναν ηττημένο: την Κοινότητα. Αν δεν υπήρχε αυτός ο πόλεμος η Κοινότητα θα βρισκόταν σε καλύτερη κατάσταση και όσο πιο γρήγορα το πιστέψουμε αυτό, τόσο πιο εύκολα θα ξεπεράσει τα προβλήματά της και με μεγαλύτερη εμπιστοσύνη θ' αντιμετωπίσει τις προκλήσεις του μέλλοντος.

Δεν λέω να μην υπάρχει αντιπολίτευση, να μην υπάρχει έντιμος ανταγωνισμός γιατί αυτά είναι που ξεχωρίζουν την Κοινότητα από άλλες παροικιακές οργανώσεις, ούτε μπορούμε ν' αποκλείσουμε τις κομματικές, ιδεολογικές και προσωπικές ακόμη διαφωνίες, όμως αυτές πρέπει να τις αφήσουμε έξω από την πόρτα της Κοινοτικής Λέσχης σαν επικίνδυνες ουσίες, όπως κάνουν στ' αεροδρόμια.

Δεν επιτρέπεται η αντιπαλότητα, η εχθρότητα και το μίσος μέσα στην Κοινότητα ανάμεσα σε ανθρώπους που υποτίθεται ότι την αγαπούν και θέλουν να διαπρέπουν σαν ο κορυφαίος λαϊκός φορέας. Θα έλεγα "ναι" στην ευγενή άμιλλα και "όχι" στην αντιπαράθεση.

Το λεγόμενο "εκκλησιαστικό" έπρεπε να λυθεί και το 78,3% των μελών το έκανε με την θετική ψήφο του, αλλά ειλικρινά δεν μπορώ να καταλάβω την αντί-

δραση που είδαμε. Αν η Κοινότητα δεν κάνει κάτι καλά είναι τη διαχείριση εκκλησιών, αφού παρά τις προσπάθειες σαράντα σχεδόν χρόνων με την απώλεια χρόνου και πολλού χρήματος δεν μπόρεσε να βρει μια νόμιμη εκκλησιαστική αρχή. Οι εκκλησίες σαν κτήρια ανήκουν στα μέλη της Κοινότητας, αλλά οι υπηρεσίες τους πρέπει να προσφέρονται σε ολόκληρη την παροικία, όπως τα σχολεία μας, το Φεστιβάλ, το Ελληνικό Σπίτι, τα νηπιαγωγεία, το Ιστορικό Αρχείο, η κοινωνική πρόνοια και η Κοινοτική Λέσχη δεν υπηρετούν μόνο τα μέλη της Κοινότητας.

Με τη συμφωνία με την Αρχιεπισκοπή που ανέλαβε τη λειτουργία τους, οι εκκλησίες της Κοινότητας θα υπηρετούν τώρα ολόκληρη την παροικία, επειδή η Κοινότητα δεν είναι εκκλησια-

στικός οργανισμός όπως ξεκίνησε πριν εκατό και πλέον χρόνια χωρίς άλλες δραστηριότητες. Ας αφήσουμε, λοιπόν, τη λειτουργία των εκκλησιών σ' αυτούς που είναι ειδικοί και κυρίως στους πιστούς, για ν' ασχοληθούμε εμείς με αυτά που ξέρουμε να κάνουμε πολύ καλά, τον πολιτισμό, τη φροντίδα των νηπιών και των ηλικιωμένων μας, τα σχολεία κλπ., αλλά και την προστασία των παροικιακών και εθνικών συμφερόντων στις αρμόδιες αρχές με τη συμπαράσταση μιας ενωμένης παροικίας.

Σήμερα η δράση της Κοινότητας είναι πολυσχιδής, ασχολείται με ένα ευρύτατο φάσμα δραστηριοτήτων που απαιτούν χρόνο και χρήματα τα οποία πρέπει να βρεθούν, γι' αυτό κανείς δεν περισσεύει. Χρειάζεται περισ-

σότερους ανθρώπους να εργαστούν και περισσότερα χρήματα για ν' ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις της, αλλά και για ν' αναπτυχθεί.

Γι' αυτό πρέπει ν' αφήσουμε το "εκκλησιαστικό" στο παρελθόν με τη λύση που βρέθηκε και να κοιτάζουμε μονιασμένοι το μέλλον.

Όμως, δεν μπορούμε να "κοιτάζουμε" το μέλλον χωρίς οράματα και προγράμματα που πρέπει να καταγράψουμε ύστερα από πολλή σκέψη μέσα σ' ένα περιβάλλον σύμπνοιας και γαλήνης και να τα πραγματοποιήσουμε αν θέλουμε ένα λαμπρό μέλλον για την Κοινότητά μας και όχι να τη χρησιμοποιούμε σαν πεδίο μάχης για να λύσουμε τις κομματικές, ιδεολογικές και προσωπικές διαφορές μας.

Θα πρότεινα ακόμη μια "ειδική" γενική συνέλευση με θέμα τη "συμφιλίωση" των μελών της αυτή τη φορά και την καταγραφή όλων των οραμάτων και στόχων που θα προταθούν, για να μελετηθούν και ν' αξιολογηθούν από μια επιτροπή εμπειρων συμπαροίκων πριν υιοθετηθούν και πραγματοποιηθούν.

* Σημείωση: Αυτό το αρθράκι είχε γραφεί για τη στήλη μου στην εφημερίδα της Κοινότητας "Νέοι Ορίζοντες", αλλά απορρίφθηκε από τη Συντακτική Επιτροπή που το χαρακτήρισε "προκλητικό". Δικαίωμά τους. Επειδή, όμως, γνωρίζετε την αδιαπραγμάτευτη αφοσίωσή μου στην ελευθερία του Τύπου, το δημοσιεύω σήμερα.

*** Σαν τον ψεύτη βοσκό**

Μεγάλο πρόβλημα αξιοπιστίας αντιμετωπίζει η πρωθυπουργός, Τζούλια Γκίλαρντ, όχι επειδή ενοχλήθηκαν οι έχοντες και κατέχοντες με τις πολιτικές της, αλλά επειδή υποφέρει ο κοσμάκης που την εμπιστεύτηκε. Η κα Γκίλαρντ έχασε την πολιτική μάχη από τη στιγμή που δήλωσε ότι "απεταξάτο" το σοσιαλισμό και φίλην τού Ισραήλ, χωρίς να τη ρωτήσει κανείς, απλά και μόνο για να πουλήσει εξυπηρέτηση σ' αυτούς που πίστευε ότι θα την κρατήσουν στην πρωθυπουργία.

Κρίμα, γιατί έπρεπε να γνωρίζει πώς λειτουργεί -ακόμη- η δημοκρατία στην Αυστραλία, όπου ο/η πρωθυπουργός εκλέγεται και δεν διορίζεται από τους κροίσους. Η Γκίλαρντ έπρεπε να ρίξει το γάντι σ' αυτούς που βιάζουν τη γη της ευλογημένης αυτής χώρας ανοίγοντας τεράστιες τρύπες για να πουλήσουν τους θησαυρούς που βρίσκουν εκεί, αντί να προσπαθεί να κερδίσει τη φιλία τους. Επειδή, πώς θα το κάνουμε δηλαδή; Το είπαμε και το ξαναλέμε. Οπως δείχνουν οι αδυσσώπητες δημοσκοπήσεις, δεν υπάρχουν αρκετοί κροίσοι για να εκλέξουν στην κυβέρνηση την κα Γκίλαρντ και το Εργατικό Κόμμα.

Τελευταία ελπίδα για την κα Γκίλαρντ είναι να διώξει τους συμβούλους που την βούλιαξαν και ν' αρχίσει αμέσως μια εκστρατεία εκμηδένισης των μεγάλων προβλημάτων διαβίωσης που αντιμετωπίζουν αυτοί οι ο-

ποίοι θα την επανεκλέξουν πρωθυπουργό.

Όσο για τα κέρδη των κροίσων να μην ανησυχεί καθόλου, μα καθόλου. Ούτε ο αστακός θα τους λείψει, ούτε το μαύρο χαβιάρι, ούτε οι Ρολς Ρόις και μπράβο τους αφού είναι μάγκες, αλλά τί γίνεται με τις μπανάνες και τ' αρνίσια παιδάκια που μόνο στη βιτρίνα μπορεί να τα δει ο λαός;

*** Υποκριτές και Φαρισαίοι**

Σύμφωνα με τη σημερινή στήλη στη σελ. 6, "Σαν Σήμερα", άρχισαν στη Μόσχα το 1980 οι 22οι Ολυμπιακοί Αγώνες, με περισσότερα από 45 έθνη να τουςμποϊκοτάρουν ως διαμαρτυρία για την εισβολή της Σοβιετικής Ένωσης στο Αφγανιστάν! Τριάντα χρόνια αργότερα συνεχίζεται ο πόλεμος στο άμοιρο Αφγανιστάν με εισβολείς αυτή τη φορά τους Αμερικανούς και τούς θαλαμηπόλους τους, αλλά δεν τρέχει τίποτε. Ούτε

μποϊκοτάζ Ολυμπιακών Αγώνων, ούτε διαμαρτυρίες για τις φρικαλεότητες που συμβαίνουν εκεί και από τις δύο αντιμαχόμενες παρατάξεις.

Υποκριτές και Φαρισαίοι οι ίδιοι που μποϊκοτάρισαν τούς Ολυμπιακούς Αγώνες της Μόσχας τώρα επικαλούνται τη σωτηρία μας για να καταστρέφουν ότι απέμεινε όρθιο από την ρωσική εισβολή.

*** Καλόο!**

Μια δασκάλα εξηγούσε στα παιδιά την κυκλοφορία του αίματος. Προσπαθώντας να το κάνει πιο κατανοητό είπε "Τώρα παιδιά, αν σταθώ με το κεφάλι προς τα κάτω, όπως ξέρετε, το αίμα θα κυλίσει όλο εκεί και το πρόσωπο μου θα γίνει κόκκινο.

"Ναι", είπαν όλα.
"Τότε γιατί όταν στέκομαι κανονικά όρθια, δεν τρέχει το αίμα στα πόδια μου;"

Και ένας μικρός φώναξε, "Γιατί τα πόδια σου δεν είναι άδεια".

Ακόμη ένα:
Ένα κοριτσάκι, παρακολουθώντας για πρώτη φορά ένα γάμο, ψιθυρίζει στην μητέρα του:

- Γιατί η νύφη φοράει λευκά;
- Γιατί το λευκό είναι το χρώμα της χαράς και σήμερα είναι η πιο χαρούμενη μέρα της ζωής της, απαντάει η μητέρα της, όσο πιο απλά μπορούσε.

Το κοριτσάκι μετά από λίγη σκέψη, λέει:
- Τότε ο γαμπρός γιατί φοράει μαύρα;

